

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023
«Η ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ»

Σαμουήλ προφήτου, Λουκίου μάρτυρος
έτος 16^ο Τεύχος 714

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Α΄Κορ. 9.2-12) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Ει άλλοι της εξουσίας υμών μετέχουσιν, ου μάλλον ημείς; Αλλ΄ουκ εχρησάμεθα τη εξουσία ταύτη, αλλά πάντα στέγομεν, ίνα μη εγκοπήν τινά δώμεν τω ευαγγελίω του Χριστού» (Α΄Κορ. 9,12)

Στην κοινωνία υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που έχουν βάλει σκοπό στη ζωή τους να κατακρίνουν σε κάθε ευκαιρία τους λόγους, τα έργα και γενικώς όλα τα έργα των ποιμένων της Εκκλησίας. Το ότι βέβαια σε κάθε εποχή υπάρχουν οι προκατειλημμένοι ιεροεξεταστές και φυσικά δε θα πάψουν ως το τέλος να κρίνουν και να κατακρίνουν τους εργάτες του Ευαγγελίου του Κυρίου. Αυτό το βλέπουμε και στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, στην πολύ χαρακτηριστική περίπτωση του Αποστόλου Παύλου. Τι ακριβώς είχε συμβεί; Οι ορκισμένοι εχθροί του Παύλου, τον κατηγορούσαν ευθέως στους πιστούς, που ο ίδιος είχε κατηχήσει και είχε κάνει μέλη της Εκκλησίας της Κορίνθου. Ποια ήταν η βαρύτατη κατηγορία και στυγνή συκοφαντία; Ότι ο Παύλος δήθεν δεν είναι γνήσιος Απόστολος! Ας αναλύσουμε λεπτομερέστερα τη διαγωγή αυτών των

συκοφαντών και τέλος ας δούμε την απάντηση καταπέλτη, που δίνει ο Απόστολος Παύλος.

Η κοινωνία τότε και τώρα έχει τριών επιπέδων ανθρώπους. Στο πρώτο βρίσκεται ο υπάνθρωπος, στο δεύτερο ο άνθρωπος και στο τρίτο ο υπεράνθρωπος. Όπως έχουμε στον υλικό κόσμο τρία επίπεδα, τα καταχθόνια, τα επίγεια, τα επουράνια, έτσι και στον πνευματικό κόσμο έχουμε κι εκεί τρία επίπεδα. Βλέπουμε, λοιπόν, το παρά φύση, το κατά φύση και το υπέρ φύση. Ας δούμε αυτά τα επίπεδα με το μάτι της αγάπης. Παρά φύση είναι να μισείς αυτούς, που σε αγαπούν και που πρέπει να αγαπάς. Κατά φύση είναι να αγαπάς αυτούς που σε αγαπούν και τους χρωστά αγάπη. Τέλος υπέρ φύση είναι να αγαπάς αυτούς, που σε μισούν. Αιώνιο παράδειγμα υπέρ φύση αγάπης ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Το πρώτο στάδιο είναι σατανικό, το δεύτερο ανθρώπινο και το τρίτο αγγελικό.

Ας δούμε τώρα, αγαπητοί μου, και τα επίπεδα των δικαιωμάτων του ανθρώπου, για να κατανοήσουμε καλύτερα όσα πιο κάτω έκανε ο Παύλος. Το πρώτο είναι η παράβαση, δηλαδή να στραγγαλίζεις τα δικαιώματα των άλλων. Το δεύτερο είναι η βάση, η διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας. Και το τρίτο η υπέρβαση, είναι η θυσία των δικαιωμάτων μας. Υπάρχει άνθρωπος, που να θυσιάζει τα δικαιώματά του; Ναι, είναι ο Απόστολος Παύλος! Με όσα μας λέγει μας διδάσκει, πως είναι δυνατό να θυσιάζει ένας χριστιανός τα δικαιώματά του, χάρη της αγάπης. Αυτόν το δρόμο διάλεξε ο Παύλος. Μόνος του διάλεξε ως τρόπο ζωής το να δίνει, όχι το να παίρνει. Διάλεξε το δρόμο του καθήκοντος και όχι το δρόμο του προσωπικού δικαιώματος και του συμφέροντος, γιατί; Γιατί ο Παύλος αισθανόταν τόσο ελεύθερος. Πριν τη Δαμασκό ο Παύλος ήταν αιχμάλωτος, δεμένος με τα δεσμά του θρησκευτικού φανατισμού και τυφλωμένος με τη μανία κατά του Χριστού και των χριστιανών (Πράξ.9,1). Ξαφνικά έρχεται το παντοδύναμο χέρι του Ιησού να τον σταματήσει από το κατρακύλισμά του. Ζει πλέον την εν Χριστώ ελευθερία και τη διακηρύττει. Γι' αυτό ρωτάει τους κατακριτές του: **«ουκ ειμί ελεύθερος; Ουχί Ιησούν Χριστόν τον Κύριον εύρηκα;»** (Α΄ Κορ.9,1). Έτσι απορρίπτει την αμφισβήτηση της Αποστολικής του ιδιότητας. Περισσότερο ελεύθερος είναι αυτός, που δε ζητάει ό,τι θέλει, αλλά θυσιάζει ό,τι θέλει. Άνθρωπος ήταν κι ο Παύλος. Είχε δικαίωμα να απολαμβάνει και μερικών υλικών πραγμάτων. Κι όμως ζούσε την υπέρβαση στην προσωπική του ζωή. Μπορούσε με όπλο την αγάπη να προσεγγίζει μια ψυχή και να την οδηγεί κοντά στο Χριστό. Να πώς εξηγεί τη συμπεριφορά του αυτή: **«Τοις πάσι**

γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινά σώσω» (Α΄Κορ.9,22). Θα ήθελε και οι άλλοι χριστιανοί να συμπεριφέρονται έτσι, αλλά δε μπορεί να το επιβάλλει. Τη θυσία δεν την επιβάλλει κανείς, αλλά την εμπνέει: **«Απρόσκοπτοι γίνεσθε...καθώς εγώ πάσιν αρέσκω, μη ζητών το εμαυτού συμφέρον, αλλά το των πολλών, ίνα σωθώσι»** (Α΄Κορ.10,33). Την προσωπική του ελευθερία ο Παύλος την ονομάζει εξουσία. Και είναι εξουσία, αφού ο άνθρωπος μόνος του έχει τη δυνατότητα να επιλέγει και να θυσιάζει: **«πάντα μοι έξεστιν, αλλ΄ ουκ εγώ εξουσιοσθήσομαι υπό τινός»** (Α΄Κορ.6,12).

Ποια δικαιώματά του θυσιάζε ο Παύλος, όπως φαίνονται στο Αποστολικό ανάγνωσμα; Θυσιάζε το δικαίωμα κάποιας άνεσης. Όλοι έχουν μια στοιχειώδη περιποίηση. Ακόμη και οι δώδεκα Απόστολοι του Χριστού είχαν κοντά τους κάποιο πρόσωπο , που τους διακονούσε, για να μπορούν εκείνοι απερίσπαστοι να εργάζονται στο δύσκολο έργο του Ευαγγελίου. Ο Παύλος δε διέθετε τέτοιο πρόσωπο, ήθελε να κηρύττει χωρίς καμιά υλική άνεση. Το πνεύμα αυτό το είχε μεταδώσει και στο συνεργό του Βαρνάβα.: **«Μη ουκ έχομεν εξουσίαν αδελφήν γυναίκα περιάγειν, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί Κυρίου και Κηφάς; Ή μόνος εγώ και Βαρνάβας ουκ έχομεν εξουσίαν του μη εργάζεσθε;»** (Α΄Κορ.9,5-6).

Άλλο δικαίωμα που θυσιάζει ο Παύλος, θυσιάζει το δικαίωμα της απαραίτητης τροφής. Όχι ότι δεν έτρωγε, αλλά το φαγητό του δεν το έπαιρνε από το έργο του στην Εκκλησία, αλλά από τη δουλειά του: **«Μη ουκ έχομεν εξουσίαν φαγείν και πιείν;»** (Α΄Κορ.9,4). Όπως είναι γνωστό ο Παύλος στην Κόρινθο ασκούσε το επάγγελμα του σκηνοποιού. Και συνεχίζει ο Παύλος να αναρωτιέται: **« τις στρατεύεται ιδίοις οψωνίοις ποτέ;»** (Α΄Κορ.9,7). Κι εδώ η απάντηση είναι κανείς. Είμαστε στρατιώτες του Χριστού, λέγει ο Παύλος, που εργαζόμαστε για την εξάπλωση της βασιλείας Του. Ποιος παίρνει μέρος σε πόλεμο με δικά του έξοδα; Ποιος φυτεύει αμπέλι και δεν τρώγει τον καρπό του; **«Τις φυτεύει αμπέλωνα και εκ του καρπού αυτού ουκ εσθίει;»** (Α΄Κορ.9,7). Κι όμως ο Παύλος κι αυτό το δικαίωμα το απεμπολεί, θέλει να αποτελεί εξαίρεση. Και συνεχίζει την επιχειρηματολογία του: **«Τις ποιμαίνει ποιμήνην και εκ του γάλακτος της ποιμήνης ουκ εσθίει;»** (Α΄Κορ.9,7). Κι όμως ο Απόστολος Παύλος, ο μεγάλος ποιμένας δεν απολάμβανε για τις ατομικές του ανάγκες ούτε τα στοιχειώδη. Σήμερα έχουν αλλάξει τα πράγματα, ακόμα και σε πνευματικούς χώρους. Λίγη δουλειά, πολλά λεφτά. Όλα αυτά που σας αναφέρω τα γράφει ο Παύλος για να αποσεισει τις κατηγορίες και συκοφαντίες των Κορινθίων. Με όλα αυτά αναγκάζεται

να διακηρύξει τη γνησιότητα του αποστολικού του αξιώματος. Ταυτόχρονα όμως μέσα από την απολογία του αυτή φανερώνει εμμέσως την αχαριστία και την περιφρόνηση, που αντιμετωπίζει από εκείνους, που με τόση αυταπάρνηση υπηρέτησε. Αυτός έδωσε τα πάντα κι αυτοί τον αμφισβητούσαν και τον συκοφαντούσαν.

Και σήμερα, αδελφοί μου, πόσα ψεύδη, πόσες στημένες κατηγορίες, πόσο δηλητήριο εκτοξεύεται για να σπιλωθούν άνθρωποι, που εργάζονται ανιδιοτελώς και με όλες τους τις δυνάμεις στον αμπελώνα του Κυρίου! Άνθρωποι οι οποίοι ζουν για την Εκκλησία και όχι από την Εκκλησία, κληρικοί και λαϊκοί. Το ότι θα υπάρχουν και κάποιες περιπτώσεις ανθρώπων, που ξέφυγαν από την αποστολή τους, αυτό είναι αναμφισβήτητο, πλην όμως, αγαπητοί μου, σε καμιά περίπτωση δε θα πρέπει να μάς κάνει να απορρίπτουμε το σύνολο των ποιμένων μας. Ας διδαχθούμε, λοιπόν, όλοι μας απ' όλα αυτά που ανέφερα, διότι εάν ο Απόστολος Παύλος αντιμετώπισε τόση αχαριστία, πόσο μάλλον εμείς είναι πιθανό να αντιμετωπίσουμε τέτοιου είδους πειρασμούς. Να μάς δείξουν δηλαδή αχαριστία, να μάς αδικήσουν και να μάς απορρίψουν ακόμη και άνθρωποι, που ευεργετήσαμε. Είναι βέβαια πολύ μεγάλος τέτοιος πειρασμός και δύσκολος αγώνας. Πρέπει όμως κι εμείς, όπως ο Παύλος να μάθουμε να σηκώνουμε τέτοιους μεγάλους σταυρούς, όταν τους επιτρέψει ο Θεός, χωρίς γογγυσμούς και πικρίες, αλλά με υπομονή και ταπείνωση.

Ο Σταυρός είναι των άκρων, ο Χριστός του Σταυρού είναι «των εφετών η ακρότης». Αυτός ο Χριστός ήταν το «άκρως εφετόν» για τον Παύλο. Θαυμάζουμε τον Παύλο για δυο κυρίως λόγους: Πρώτος διότι θυσιάζει δεδομένα δικαιώματα. Συνήθως όταν θίγονται κεκτημένα δικαιώματα, αμέσως ξεσηκώνονται οι διάφορες συντεχνίες. Δεύτερος λόγος θαυμασμού γιατί θυσιάζει τα δικαιώματά του στο βωμό της αγάπης. Επιλέγει τη σταυρώσιμη ζωή, τη θυσία των δικαιωμάτων, για να μη δώσει κάποια «εγκοπήν», την παραμικρή αφορμή προς σκανδαλισμό: **«ουκ εχρησάμεθα τη εξουσία ταύτη, ίνα μη εγκοπήν τινά δώμεν τω ευαγγελίω του Χριστού»** (Α΄ Κορ.9,12). Βλέποντας τον Παύλο, που ακολουθεί πιστά τα ίχνη του Σταυρού, που θυσίαζε πολλά νόμιμα δικαιώματα, πώς να μη πιστέψουν οι άνθρωποι στον Ιησού Χριστό. Βίωμα άσκησης και μετρημένης ζωής. Ας μιμηθούμε, λοιπόν, όλους τους Αγίους της Εκκλησίας μας. Μια απλή και μετρημένη ζωή έχει να προσφέρει μεγάλη πνευματική οικοδομή και ανυπολόγιστα πνευματικά αγαθά και σε μάς και στους πλησίον μας. **ΑΜΗΝ.**